

Aladin și lampa fermecată 2

Omulețul din turtă dulce 6

Cenușăreasa 10

Uriășul cel hapsân 14

Tom Degetel 18

Vulpea cea șireată 22

Hainele cele noi ale împăratului .. 26

Cele trei dorințe 30

ALADIN ȘI LAMPA FERMECATĂ

A fost odată un băiat sărac, pe nume Aladin.

Într-o zi, un mare dregător îi făgădui o răsplată însemnată, în aur și giuvaiere, cu condiția să-l ajute la împlinirea unei isprăvi. Aladin se învoi. Ducându-l pe băiat la gura strâmtă a unei peșteri, dregătorul, care era și vrăjitor, îi porunci să se strecoare înăuntru, să caute și să-i aducă de acolo o lampă veche. Iar ca să

se păzească de cine știe ce rele, îi dădu un inel fermecat. Aladin găsi lampa cu pricina, dar vrăjitorul nu-l lăsă să iasă din peșteră înainte de a-i da vechitura aceea prăfuită.

Bănuitor, băiatul nu se învoi la așa ceva... Înfuriat, vrăjitorul răsturnă o piatră grea peste gura peșterii, închizându-l acolo pe Aladin. Numai că băiatul, amintindu-și de inelul primit, îl răsuci pe deget de trei ori și dintr-odată apărură Duhul Inelului! Aladin îi porunci să-l ducă numaidecât acasă, unde și ajunsese cât ai bate din palme!

Într-o bună zi, dând peste lampa prăfuită luată din peșteră, Aladin

se apucă s-o curețe și, frecând cu nădejde, din ea apărură o altă arătare – Duhul Lămpii! Și cum acesta îi spuse că îi poate îndeplini orice dorință, băiatul îi ceru un palat semeț și saci doldora de aur.

Peste ceva vreme, Aladin se îndrăgosti de fiica sultanului de prin partea locului. Curând, cei doi tineri se căsătoriră și părea că nimic nu le putea umbri fericirea.

Într-una din zile însă, vechea cunoștință a lui Aladin, vrăjitorul, află că tânărul scăpase din peșteră, cu tot cu lampa fermecată. Ca să i-o poată lua, el se prefăcu într-un negustor de lămpi și se înfățișă la palatul lui Aladin, strigând cât îl ținea gura: „Dau la schimb lămpi noi și arătoase, pe lămpi vechi!”. Prințesa nu știa de puterile lămpii lui Aladin, așa că dădu vechea lampă și primi de la negustor una nouă-nouță! Plecând în graba mare, vrăjitorul prinse să frece lampa, chemând Duhul Lămpii și poruncindu-i: – Ia chiar acum palatul lui Aladin, cu frumoasa prințesă cu tot, și du-ne într-un loc cât mai departe de aici!

Iar duhul îndeplini numaidecât porunca vicleanului vrăjitor.

Mare a fost sperietura lui Aladin când s-a întors acasă și s-a pomenit fără de palat și fără de soție! Tânărul îi porunci Duhului Inelului să-l ducă neîntârziat acolo unde se află soțioara lui și lampa fermecată.

Și, cât ai clipi, se trezi în palatul care îi fusese furat! Cum vrăjitorul dormea, Aladin își

luă lampa înapoi. Când apăru Duhul Lămpii, îi porunci să-l ducă pe vrăjitor într-un tărâm îndepărtat, din care să nu se mai poată întoarce vreodată. Apoi, îi ceru să-l ducă înapoi, cu tot cu palat, în orașul lui. Și, din ziua aceea, Aladin și soția lui au trăit fericiți până la adânci bătrâneți.

